

Jak se burácení štuk vytrácelo, ozval se odněkud zevnitř základny autoritativní výkřik v němčině. Jeden strážný zpozoroval kozy opírající se o obvodový plot. Pažbou svojí pušky začal do drátů bušit.

„Hej! Vy tam! Odvedte si ta zvířata! *Schnell! Schnell!* Odvedte je pryč!“

Pod svými převleky Anders Lassen, původem Dán, ale toho času příslušník britských speciálních sil, i Georgios Nereanos, jeho průvodce z řad řeckého odboje, celí ztuhli. Na rozdíl od Georgiose mluvil Lassen plynule německy a rozuměl každému vojákovu slovu – oba muži se ale snažili předstírat, že vůbec nechápou, o čem je řeč.

Lassen přejel prsty po pistoli Luger schované pod svým rouchem a pojistku na ní přepnul do nezajištěné polohy. Zatímco Georgios se za místního mohl snadno vydávat, jelikož jím také byl, Lassena by jeho slámově blond vlasy a pronikavé modré oči dozajista prozradily, kdyby se k nim německý strážný dostal dost blízko, aby si je pořádně prohlédl.

„Odežente ty svoje zatracené kozy od těch drátů!“ zakřičel Němec znovu. „Klidte se odsud! Nebo budu střílet!“

Převlek za pastevce koz pro průzkum letiště zblízka se původně jevil jako dobrý nápad, Lassen však zapomněl vzít v potaz, jak jsou tato zvířata od přírody tvrdohlavá, obzvláště pak když mají hlad. Jak spolu s Georgiose zvěř bili svými holemi, zdálo se mu, že je ten německý strážný najednou podezřívá ještě o to víc.

„*Kommen Sie hierher!*“ zavolał na ně. „*Kommen Sie hierher!*“ Pojdte sem! Pojdte sem!

Lassen svou zbraň sevřel ještě pevněji, ale tehdy se iniciativy chopil Georgios. Na znamení bezmocnosti rozhodil rukama.

„My vám nerozumíme!“ zakřičel zase on na strážného v řečtině. „My vám nerozumíme!“

Strážný pozvedl svou pušku a pantomimicky ukázal, jak po kozách střílí. Pak mířidly své zbraně přejel také po obou mužích. Vzkaz to byl nad

slunce jasnější: *Pakujte se krucinál odsud*. Lassen dospěl k závěru, že už toho viděli dost. Dvojice společnými silami odtáhla poslední zvířata od plotu a holemi je nahnala zpátky do stáda.

Strážný se na ně dlouze a upřeně zamračil, načež se vrátil ke svým povinnostem, ať už byly jakékoliv.

„Perfektní,“ zamumlal Lassen, jakmile se jim vytratil z doslechu. „Ten plot není pod proudem.“

Zatímco stádo odháněli pryč, několikrát se kradmo rozhlédl po dalších obranných postaveních obklopujících leteckou základnu. Nejbližší strážní věž – dřevěná stavba tyčící se do výšky zhruba 15 metrů – byla vybavená reflektorem, který vyčuhoval mezi jejími vnějšími sloupky a který mohla hlídka ve věži otáčet.

„Podívej tamhle,“ zašeptal Lassen. „Všechny reflektory jsou nasměrované ven.“

Georgios se na něj krátce tázavě zadíval. „Takže nás budou mít cestou dovnitř jako na dlani. Jak nám to pomůže?“

Lassen se pousmál, v jeho očích však žádná podobná vřelost patrná nebyla. Byla v nich patrná jenom neutuchající, živelná nenávisť vůči jejich německým nepřítelům, doprovázená vyvaleným, těkavým pohledem někoho, kdo ujíždí na benzedrinu. Benzedrin – často jen „bennies“ – je silný amfetamin. Od chvíle, co se na tomto řeckém ostrově vylodili, ty pilulky Lassen zobal, jako by to byly lentilky. Právě zásluhou benzedrinu se on a jeho muži pořád ještě drželi na nohou.

„To znamená, že nás nikdo neuvidí, až se pustíme do díla,“ zašeptal Lassen. „Jakmile na to letiště pronikneme...“

„Pokud se na to letiště vůbec dostaneme,“ skočil mu do řeči Georgios.

„Nemusíš mít strach,“ ujistil ho Lassen s nepřeslechnutelným dánským přízvukem. „Však my se tam dostaneme.“